

Sygn. akt VII U 1925/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 01 października 2015 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala P. K. prawo do emerytury od dnia(...) roku.

Sygn. akt VII U 1925/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 października 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił P. K. przyznania prawa do emerytury, gdyż wnioskodawca nie udokumentował 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższych decyzji wniósł P. F. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. Wskazał, że pracował w warunkach szczególnych od dnia 10 stycznia 1977 roku do dnia 16 kwietnia 1977 roku i od dnia 15 stycznia 1980 roku do dnia 30 czerwca 1981 roku.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

P. K. urodzony (...) w dniu(...)roku złożył wniosek o emeryturę. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Przed organem rentowym ostatecznie udowodnił 27 lat, 7 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 14 lat, 8 miesięcy i 11 dni staży pracy w warunkach szczególnych (okoliczności bezsporne).

Wnioskodawca w dniu 19 stycznia 1977 roku został zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) na stanowisku operatora żurawia wieżowego (k. 6 akt osobowych – k. 14), które to stanowisko zajmował do dnia 16 kwietnia 1977 roku (świadcstwo pracy – k. 8 ao).

W dniu 15 stycznia 1980 roku podjął pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku maszynisty żurawii wieżowych (k. 7 ao – k. 16). Pracował do dnia 30 czerwca 1981 roku (świadcstwo pracy – k. 1 ao).

W powyższych okresach zatrudnienia wnioskodawca obsługiwał żuraw wieżowy w pełnym wymiarze czasu pracy przez co najmniej 8 godzin dziennie. Nie było przerw ani przestojów. Pracował przy budowie bloków (zeznania wnioskodawcy - 21v).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie powołanych dowodów. Akta osobowe wnioskodawcy z poszczególnych zakładów pracy zostały wystawione przez pracodawców i były autentyczne. Nie były kwestionowane przez strony. Sąd uznał je za wiarygodne w całości.

Zeznania wnioskodawcy w pełni korelowały z treścią powyższych dokumentów. Wnioskodawca wskazał jakie czynności wykonywał w ramach powierzonych mu obowiązków. Z tych przyczyn obsługa żurawia wieżowego przez wnioskodawcę we wskazanych okresach nie mogła budzić żadnych wątpliwości.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresach od dnia 1 stycznia 1977 roku do dnia 16 kwietnia 1977 roku i od dnia 15 stycznia 1980 roku do dnia 30 czerwca 1981 roku (łącznie rok, 8 miesięcy i 15 dni) wskazaną w wykazie A, dziale V. poz. 3 prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych, załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Od 1 stycznia 2013 roku nie jest wymagane rozwiązanie stosunku pracy przez ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Według art. 32. ust. 2 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustęp 4 stanowi natomiast, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego wnioskodawca udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze ponad 15 lat. Okres bezspornym wynosił 14 lat, 8 miesięcy i 11 dni, zaś w niniejszym postępowaniu wnioskodawca udowodnił okres roku, 8 miesięcy i 15 dni. Tym samym spełnia wszystkie z wymaganych przesłanek do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku. Zaskarżoną decyzję należało zatem zmienić i ustalić P. K. prawo do emerytury od dnia(...)roku tj. od dnia ukończenia 60 roku życia.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.